

— unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego no 4 431 391;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania przed Sądem i Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: znak „FS” dla towarów z klasy 26 — wspólnotowy znak towarowy nr 4 431 391

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Jarosław Majtczak

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: Feng Shen Technology Co. Ltd

Prawo ze znaku towarowego przysługujące stronie wnoszącej o unieważnienie: kilka wcześniejszych zgłoszeń graficznego oznaczenia „FS” w Tajwanie, Chinach i Ghanie w odniesieniu do suwaków i podobnych towarów

Decyzja Wydziału Unieważnień: odrzucenie wniosku o unieważnienie

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 51 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94 (obecnie art. 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009) poprzez błędną ocenę dowodów i dokumentów przedstawionych przez strony oraz poprzez błędną analizę okoliczności faktycznych niezbędne ażeby uznać, że omawiany znak towarowy został zgłoszony w złej wierze.

Skarga wniesiona w dniu 10 czerwca 2009 r. — BT Pension Scheme Trustees przeciwko Komisji

(Sprawa T-230/09)

(2009/C 193/41)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: BT Pension Scheme Trustees Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: J. Derenne i A. Müller-Rappard, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji w zakresie, w jakim stwierdza, że pomoc państwa została wykonana niezgodnie z prawem a także art. 2 i 3 tiret pierwsze oraz art. 4 decyzji w zakresie, w jakim dotyczy on zwrotu rzeczony pomocy;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga ta została wniesiona przez Trustee of the British Telecommunications Pension Scheme (zwaną dalej „BTPS”) — program emerytalny finansowany przez British Communications plc (zwana dalej „BT”), która odpowiada za zarządzanie programem tj. pobieraniem i inwestowaniem składek, i wypłatą świadczeń uprawnionym emerytowanym pracownikom BT i osobom przez nich utrzymywanym zgodnie z umową powiernictwa BTPC i obowiązującym prawem.

W drodze niniejszej skargi skarżąca dąży do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2009) 685 wersja ostateczna z dnia 11 lutego 2009 r. (pomoc państwa nr C 55/2007 (ex NN 63/2007, CP 106/2006)) w zakresie, w jakim rozpatrywany środek czyli „zwolnienie” z obowiązku płatności składek w ramach BTPS na Pension Protection Fund [Fundusz Ochrony Emerytur] (zwany dalej „PPF”) „w stosunku do części zobowiązań emerytalnych beneficjenta objętych gwarancją publiczną” został zakwalifikowany jako pomoc państwa niezgodna z prawem i wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE oraz w zakresie, w jakim decyzja ta stanowi, że beneficjent powinien dokonać zwrotu tej pomocy z odsetkami licząc od dnia, w którym pomoc została wykonana do dnia jej odzyskania.

W zarzucie pierwszym skarżąca stwierdza, że decyzja narusza art. 87 ust. 1 pod czterema względami:

Po pierwsze zdaniem skarżącej naruszona została przesłanka selektywności, ponieważ nie został w niej wyraźnie ustalony właściwy system referencyjny i jego cel, dlatego też Komisja niesłusznie uznała, że BTPS korzystała z tzw. „zwolnienia”.

Po drugie skarżąca twierdzi, że naruszona została przesłanka korzyści gospodarczej, gdyż Komisja bez porównania ogólnej sytuacji BT z sytuacją jej konkurentów, którzy nie znajdują się w takim samym niekorzystnym strukturalnym położeniu w odniesieniu do kosztów emerytur jak BT, nie mogła uznać, że BT uzyskuje korzyść gospodarczą w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE gdyż Trustee płaci obniżone składki do PPF.

Po trzecie skarżąca stwierdziła, że została naruszona przesłanka zakłócenia konkurencji oraz wpływu na wymianę handlową, ponieważ w braku jakiegokolwiek korzyści, co wykazuje zarzut drugi nie może mieć miejsca naruszenie konkurencji i/lub wpływ na wymianę handlową.

Po czwarte skarżąca uważa, że została naruszona przesłanka transferu środków publicznych, gdyż omawiana decyzja nie mogła zakwalifikować transferu środków publicznych dotyczących gwarancji publicznej jako właściwego transferu środków publicznych dla celów uznania za pomoc państwa brak prawa przysługującego BTPS do udziału w PPF.

W zarzucie drugim skarżąca stwierdza, że decyzja narusza art. 253 WE, ponieważ nie zawiera uzasadnienia w odniesieniu do następujących kwestii:

- analiza w sprawie istnienia selektywnej przewagi z uzasadnienia dotyczącego oceny ogólnego systemu referencyjnego jest sprzeczna;
- analizy przesłanki selektywności w szczególności w zakresie, w jakim uzasadnienie nie składa się z dokładnej trzystopniowej oceny wymaganej w orzecznictwie;
- Komisja niewystarczająco uzasadniła, dlaczego uznała, że dodatkowe zobowiązania ponoszone przez BT w związku z prywatyzacją nie mają znaczenia dla porównania ogólnej sytuacji na rynku BT z jej konkurentami;
- Komisja nie wyjaśniła, w jaki sposób transfer środków publicznych objętych gwarancją publiczną mógł stanowić transfer środków publicznych właściwy dla przyznania niektórych zwolnień (zgodnie z przepisami Pensions Act 2004) wynikających z istnienia gwarancji publicznej;

W zarzucie trzecim skarżąca stwierdza, że decyzja narusza pojęcie niezgodnej z prawem pomocy zgodnie z art. 88 ust. 3 WE w związku z art. 1 i 14 rozporządzenia (WE) nr 659/1999⁽¹⁾, ponieważ pomoc podlegająca zwrotowi ani od BT ani od BTPS i jej Trustee nie istnieje, jako że nie została ona wykonana wskutek umowy powierniczej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U. 1999 L 83, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 8 czerwca 2009 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-236/09)

(2009/C 193/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: N. Korogiannakis i M. Dermizakis, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o odrzuceniu oferty skarżącej złożonej w odpowiedzi na otwarte zaproszenie do składania ofert RTD-R4-2007-001, lot 1, „On-site development expertise (intra-muros)” [Usługi specjalistów w dziedzinie rozwoju wewnętrznego (intramuros)] oraz lot 2 „Off-site development projects (extra-muros)” [Projekty w

dziejzinie rozwoju zewnętrznego (extra muros)] (Dz.U. 2007/S 238-288854), notyfikowanych skarżącej dwoma odrębnymi pismami z dnia 27 marca 2009 r. oraz kolejnych decyzji Komisji, włączywszy w to decyzję o przyznaniu zamówienia wybranemu oferentowi;

- nakazać Komisji zapłatę odszkodowania na rzecz skarżącej z tytułu szkody poniesionej przez nią w związku z postępowaniem przetargowym w wysokości 69 445 200,00 euro (33 271 920,00 z tytułu lot 1 oraz 36 173 280,00 z tytułu lot 2);
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca zmierza do stwierdzenia nieważności decyzji pozwanej o odrzuceniu jej oferty złożonej w odpowiedzi na ogłoszenie o przetargu otwartym na świadczenie usług zewnętrznymi w celu rozwoju i utrzymania systemów informacyjnych oraz badań z tym związanych zarówno w lot 1 „On-site development expertise (intra-muros)”, jak i lot 2 „Off-site development projects (extra-muros)” oraz decyzji dotyczącej przyznania zamówienia wybranemu oferentowi. Strona skarżąca wnosi ponadto o odszkodowanie za rzekomo poniesione przez nią szkody w trakcie postępowania przetargowego.

Na poparcie swoich roszczeń strona skarżąca podnosi następujące zarzuty dotyczące naruszenia prawa.

Po pierwsze skarżąca podnosi, że pozwana dopuściła się wielu oczywistych błędów w ustaleniach oraz że odmówiła skarżącej jakiegokolwiek uzasadnienia lub wyjaśnienia z naruszeniem rozporządzenia finansowego⁽¹⁾ oraz przepisów dotyczących jego wykonania, a także dyrektywy 2004/18/WE⁽²⁾ i art. 253 WE.

Po drugie skarżąca podnosi, że pozwana naruszyła rozporządzenie finansowe zobowiązując oferentów do rozszerzenia ich ofert wbrew ich woli. Ponadto skarżąca podnosi, że nawet jeżeliby przyjąć, że pozwana miała do tego prawo, aczkolwiek skarżąca twierdzi, że tak nie jest, to pozwana naruszyła zasady dobrej administracji, przejrzystości i równego traktowania, w chwili gdy zadecydowała o przeprowadzeniu do końca procedury przyznania zamówienia nawet po upływie okresu przedłużenia, ponieważ zdaniem skarżącej, nie powinno dojść do podpisania jakiegokolwiek umowy, po upływie ważności jednej lub kilku ofert.

Po trzecie strona skarżąca twierdzi, że wynik procedury ustanowionej przez zaproszenie do składania ofert został zakłócony przez przeciek informacji związanych z zamiarem uniemożliwienia skarżącej wykonania jej praw.

Skarżąca przedstawia ponadto szczegółowe argumenty dotyczące poszczególnego z lotów.